

## Zbor

Gabriela

---

Ascult la glasul care dinlăuntru-mi vine  
deși nu-i vocea care-o port,  
vorbește-ncet, șoptit, doar pentru mine,  
însă ce spune nu socot.

Se aud cântări și vise , rugi, porunci anume,  
dar cum să-i spun eu sufletului să-mi urmeze pasul  
când numai fluturi cad din clipe fără nume  
și fără să-nțeleg, iubirii îi știu glasul.

Dar nu, el doar aruncă sec cuvintele în mine  
albe năluci ca niște pietre care cad,  
făcându-mă în zborul  
îndrăzneț spre mâine,  
al meu dușman, nebun cu ochi de jad.

Nu s-au ivit în mine muguri de dorință  
graiul lăuntric să-l ascult,  
căci frunza libertății mi-e ființă  
și simt în vene al vieții tumult.

Rămân la modul imperfect  
cu gândul fără limite sau nume,  
fără nimic palpabil și nimic concret  
cu sufletul în alb înrourat pe astă lume.

Cu soarta, file colorate scrise-n pumn... destin  
și-un nume vieții dat într-un salon select,  
fără nimic, fără sclipiri, fără festin  
doar zborul... atâta doar și e perfect.